

* * *

Visa kuo sirgome būdami vaikai
Tēra lapkričio purtomas medis

Paklydęs. Spąstai

Viskas prabėgo taip greitai
Tarsi sapno pradžia prieš nubundant

Tai tik skausmas įlindęs į dilgėlės kūną
Apynio gijomis surištos kojos

Draskaisi plėšais ištrūkti
O vėjo vilkeliai vis kaukia

Sapnai neišgydo ligų
Sapnai tik pasiima kūną
Gražina labiau sudėvėtą

Žydint kaštonams turėtų
Visos šviesos būti išjungtos

Jei kraują
Pralietum

Sodininkas

Naikinu kenkėjus raunu piktžoles
Keičiu pavadinimus
Kad tik neužgultų
Nepriverstų gailėtis

Sakau
Lysvėj trukdo augti daržovėms
Kurias taip pat plėšiu iš žemės
Kaposiu virtuvėj

Sakau
Kandys lakioja
Skruzdės apniko

Mano namus

Uodas vis zyžia

Sakau kad krūmus
Reikia iškirsti

Žolę išpjauti

Sakau kad ne vietoj

Užaugo

Kad reikia genėti

Tik aš vis tas pats
Ir vieta čia mano

Bendrystė

Kažkoks prakeiksmas rytai su tavimi
Vos atsikėlęs pradedi kosėti krenkšti
Slankioti didžiuliais žingsniais po kambarį

Kiekvienas veiksmas ataidi tūkstančiais kitų –
Net nežinojau jog moki groti puodeliais
Šaukštais šakutėm žingsniais ir kvėpavimu
Buvimą ir tą paversti instrumentu
Sugebi iškviesti visą orkestrą
Kad sugrotų man ryto simfoniją

Net šviesos ir tos ima groti –
Tau paliepus erdvę užlieja
Nematomo garso banga

Skambanti buities salė šis kambarys
Iš vidaus mušamas būgnas

Su tavimi trankančiu sieneles
Su manimi besiklausančiu
Bandančiu ištrūkti
Iš šito koncerto

Autopsija

Visad jaučiau kad egzistuoja pusiausvyra
Kad negaliu būti nei blogas nei geras
Kad prie mokyklos su klasioku
Varlei atlikęs širdies operaciją
Kaltę galėsiu išpirkti
Kitą (tik gyvą)
Pernešęs per kelią

Visad jaučiau kad negaliu būti nei geras nei blogas
Kad kieno nors primuštas
Vėliau ką nors irgi primušiu
– Vėl busiu toks pat

Jaučiau jog egzistuoja pusiausvyra
Negaliu jos įveikti nors kitiems ir pavykdavo
Pereiti į vieną ar kitą pusę – tapti gerais ar blogais
Balansuoti jau ne savy
O tarpusavy

Jaučiau kad esu riba
Jungtis laikanti abu poliūs
Patirianti dvigubai tiek

Ir viešpatie ar tai aš dabar turiu būti
Tos varlės skrodžiamas
Kad pažiūrētų kaip plaka
Kaip su kiekviena raide
Su kiekvienu žodžiu
Keičiasi pulsas

Memento

*Kiekvienas vakaras prakeikdavo tavim
Neišmiegota ir amžiais gęstančia naktim*

Tokie kaip aš po vieną nevaikšto
Būriuojasi spiečiais
Ir gelia

Gelia skaudžiai be gailesčio
Be užuojautos
Gelia

Tokie kaip aš sėdi ir laukia
Lyg katės prigludę
Sėdi ir laukia

Kada išsivaikščiosit į savo kapus
Išsikasis kiekvienas
Po duobę

Paliktą ramybę ant pirštų skaičiuosit
Duok dieve dar vieną gyvybę
Nespėjau ir aš

Terra incognita

Ši zeme niekam netinka
Neauga žolė ir medžiai tetrokšta išeiti
Krauju laistant veši vien akmenys
Paukščiai kartą išskridę
Negrįžta

Būna žiemos
Ir vasaros būna
Ir skauda
Bet skauda teisingai

Per greitai čia kūnai prisirpsta paminklams
Per greitai paminklai lieka tik sau
Su ženklų kad buvo kad liūdi
Kad niekam nereikia

Ši zeme niekam netinka
Čia sodo ir dievo nėra
Nėra ir ko gelbėt

Tertia die resurrexit a mortuis*

Jeį ne šonkaulis
Ieva ir Adomas žaltys ar pats dievas
Jėzus ant kryžiaus ir visi šventieji prie stalo
Tai kas dabar perjungtų šviesą
Žalią į raudoną raudoną į žalią
O retkarčiais tą kurios niekam nereikia

Tai kas dabar grįžęs namo sakytų dieve kaip šalta
Visur tik sniegas vėjas ir gatvės pritvinkę mašinų
Dar šiek tiek
Ir rodos sprogs
Sprogs šis miestas
Šalis kurią keikėm prakeikėm
Ir niekaip
Užkeikt negalėjom

Sprogs ši žemė – visi įprato daugintis
Tik mirti niekas nenori ir gaila va gaila kad šitaip
Tai sninga tai lyja tai pusto tarytum vien kūnais
Kapeliais žvakutėm vainikais „čia ilsis“ ir „liūdi“

Kol lieka tik Jėzus
Va Jėzus tai Kristus

* Trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių.